ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τȣ̃ τρόπȣ τȣ̃ ἑαυτῶν προςατεύειν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΦΙΕ'.

Ο' ἀποδεικνύων ἑαυτὸν μὴ ἀνασκευαθῆναι ὑπὸ τȣ̃ ἑτέρȣ, προςατεύειν ἑαυτȣ̃ κατα τȣ̃ διαφωνȣ̃ντος λέγεται. Ο' δὲ μὴ ἀποχρώντως δεικνύων ἑαυτὸν μὴ ἀνασκευαθῆναι ὑπὸ τȣ̃ ἑτέρȣ, πειρᾶσθαι τῆς αὐτȣ̃ προςασίας λέγεται.

ΦΙϚ'.

Ε'κ τȣ́τȣ δηλȣ̃ται, ὅτι τῆς προτάσεως ἀληθῶς ἀνασκευαθείσης ȣ̓δεμία προςασία χώραν ἔχειν δύναται. Καίτοιγε τῶν ἀπείρων προςασίας δυναμένων πειρᾶσθαι.

Δείκν. Τῆς γὰρ προτάσεως τῇ ἀληθείᾳ ἀνασκευαθείσης ἀποδέδεικται τὴν πρότασιν εἶναι ψευδῆ (ΥιΘ'.), καὶ ἑπομένως ἔτι ἀναγκαίως ἡ ἀνασκευαθεῖσα πρότασις ἔςαι ψευδὴς, ὅτι πᾶν τὸ ὀρθῶς ἀποδεδειγμένον ἀληθὲς εἶναι ὀφείλεται (ΤιΘ'.)· Θῶμεν ȣ̃ν κατὰ τῆς ἀνασκευαθείσης προτάσεως χώραν ἔχειν τὴν προςασίαν. Οὕτω δὲ ἀποδείκνυται πάντως μὴ ἀνασκευασθῆναι τὴν πρότασιν, καὶ ἑπομένως μὴ εἶναι ψευδῆ· (ΦΙΕ'.) Α'ληθὲς ȣ̃ν ἔςαι, τὴν ἀνασκευασθεῖσαν πρότασιν μὴ εἶναι ψευδῆ. Τȣ́τῳ δὲ τῷ λόγῳ μία καὶ ἡ αὐτὴ πρότασις ἔςαι ψευδὴς ὡς ἀνασκευασθεῖσα,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε. Λ. τ.Π. Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

καὶ ὡς ἔςαι ψευδὴς, ὡς τῆς προςασίας χώραν ἐχούσης. Ἐπεὶ δὲ ἀδύνατόν ἐςι, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πρότασιν εἶναι ἅμα ψευδῆ καὶ μὴ ψευδῆ (κατὰ τὸν ὁρισμ. τῆς ἀντιφ.) ἀδύνατον ὅτι ἐςὶν ἐν τῇ προτάσει τῇ ἀληθῶς ἀνασκευασθείσῃ δύνασθαι χώραν ἔχειν τὴν προςασίαν. Ἐπεὶ δ' οὖν οὐκ ἀποχρώντως πολλάκις δείκνυσθαι δυνατὸν τὴν ἀληθῶς ἀνασκευασθεῖσαν πρότασιν, μὴ ἀνασκευασθῆναι. Δῆλον ὅτι τῆς προςασίας ἀπόκειραν χώραν ἐνταῦθα δύνασθαι ἔχειν (ΦΙΕ'.)

ΦΙΖ'.

Περὶ τῆς προςασίας τῆς ἑπομένης ἔτι σημείωσαι κανόνας καὶ φυλακάς.

„ Α'. Ἐὰν πρότασίς τις ἀληθὴς ἀποδέδεικται, ἢ ἐξ ἄλλων ἡ αὐτὴ πολεμῆται, ὀχυρὰ
„ ταύτης προςατικὴν διὰ πολλῶν. Ἀσφαλὲς γάρ ἐςι, τὸ μὴ ἐξεῖναι ταύτην ἀνασκευά-
„ ζεσθαι. (ΦΗ'.)

„ Β'. Εἴγε τὴν τῶν ῥημάτων ἔννοιαν ἀμύνεσθαι χρὴ, ἀποχρώντως περὶ ταύτης προϋςά-
„ τευσας, τὸ, τί σημαίνεται τούτοις τοῖς ῥήμασιν, ἀπόδειξας. Εἰδὲ τὴν ἔννοιαν τὴν
„ τοῖς σοῖς ῥήμασι συζευγνυμένην αὐθαδῶς ὁ προσδιαλεγόμενος ἀποστρέφεται, ἢ κακο-
„ τέχνως τὰ ῥήματα εἰς ἑτέραν μεταςρέφεται ἔννοιαν, ἐν ἔτι δεῖ προςατεῦσαί σοι τῶν
„ ῥημάτων.

„ Γ'. Ἀρχὰς πλάνης, ἢ τρόπον ψευδῆ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπαγαγεῖν σοι μέλλοντος τοῦ
„ προσβάλλοντος, ἐπὶ τῆς προςασίας χρεὼν ὀρθὰς καὶ κατὰ κανόνα τὰς ἀρχὰς ἀποδεῖ-
„ ξαι, καὶ τὴν τοῦ σχήματος κακίαν παρὰ τοῦ ἀντικειμένου ἐπάγεσθαί σοι, διὰ τὴν παρ'
„ ἐκείνῳ τῶν λογικῶν κανόνων ἄγνοιαν.

„ Δ'. Εἴποτε ὁ προσβάλλων τὴν ἐκ τῶν καθωμολογημένων σοι παραχθεῖσαν συνέπειαν,
„ ἄτοπον οἴεται, ἐν τῇ προςασίᾳ ἀποδεικτέον ἐςὶν, ἢ τὴν συνέπειαν ὀρθὴν εἶναι, ἢ
„ γοῦν ἐκ τῶν καθωμολογημένων σοι μὴ παράγεσθαι

„ Ε'. Κατὰ τοῦ προσβάλλοντος τὸν ὕβρεσι μᾶλλον καὶ σκώμμασιν, ἤπερ ἐπιχειρήμασιν ἐ-
„ πικρατεύοντος, οὐδεμιᾶς σοι δεῖ προςασίας. Ὅτι δὲ ὁ ἀντικείμενος ὁ τοῖς ἡμῖν κα-
„ θωμολογημένοις προσβάλλων, καὶ τὴν ἡμῶν τιμὴν λοιδορίαις ἐξαμαυρῶσαι σπεύδων
„ τῶν ἀξιωματικῶν τισὶ καὶ ἀξιοπίςων, καὶ πλεῖςον παρὰ τοῖς πολλοῖς δυναμένων, προ-
„ ςασίας τηλικαῦτά σοι δεῖ, ἔσθ' ὅτε καὶ δεινοτέρας. Τῷ γὰρ τοιούτῳ ἀνταγωνιςῇ καὶ
„ ἀντικειμένῳ διὰ τὸ ἀξιωματικὸν, ὡς ὅπερ ἀγορεύσῃ οἱ πλείους ἀπονέμουσι πίςιν, καὶ
„ ἔςι δὲ οὐχ ὅπως ἡ σὴ φήμη καὶ τύχη ἐπὶ ξυροῦ ἵςαται ἀκμῆς κινδυνεύουσα, ἀλλὰ καὶ
„ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια πολλάκις καταπατεῖται· κατὰ δὲ τῶν ἄλλων, ὧνπερ ἡ ἄγνοια καὶ τὸ
„ λοιδορεῖν ἐπιθυμία τοῖς πᾶσιν ἔγνωςαι, οὐ μᾶλλον ἐςὶν ἀναγκαία ἡ προςασία, ἤπερ

„ κατὰ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Ε.Ν.Φ. Κτ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

„ κατὰ τῶν λοιδοριῶν τῶν ὥσπερ ἐξ ἁμάξης φερομένων σοι διερχομένῳ παρά τινος μα-
„ νιώδους, ἢ ὑπεράγαν οἰνόφλυγος.

„ ς´ Τέλος, κατὰ τῶν Τεκτόνων τῶν συνετῶν, καὶ πάντων τῶν ἐπιχειρήμασι ἐκ φθόνου
„ παραγομένων χρωμένων (ΦΙΓ´.) Τὴν σαυτοῦ προστασίαν ἀναλαμβάνων τὴν τῶν τοι-
„ ούτων ἀνθρώπων μοχθηρίαν καὶ περὶ τὸ βλάπτειν σπουδὴν τοῖς ἄλλοις δείκνυε, καὶ τὸν σὸν
„ πρὸς αὐτοὺς οἶκτον μᾶλλον, ἤπερ ὀργήν τε καὶ ἀγανάκτησιν δηλοποίει, καὶ οὕτω σύ τε
„ νικητὴς ἀπελεύσῃ, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐδὲν ἧττον ἀσάλευτος στήσεται.

ΦΙΗ´.

Τὰ τοιαῦτα συγγράμματα ἐν οἷς περιέχονται προστασίαι καὶ ὑπερασπίσεις κατὰ τῶν ἀριθμήντων τὰς ἀπάτας καὶ πλάνας, ἀπολογητικὰ λέγονται. Συγγράμματα δὲ ἀπολέμητα λέγονται, ἐν οἷς περ αἱ ἀπάται καὶ πλάναι ἀνασκευάζονται, καὶ αἱ πολεμηθεῖσαι τῶν ἄλλων γνῶμαι προστατεύονται. Εἰσὶν ὅτι καὶ ἐριστικὰ συγγράμματα, ὧνπερ οὐκ ἔδει τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ πλέον αὔξεσθαι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. ΑΡΙΣ Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ Διαλέγεσθαι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΦΙΘ'.

Διάλεξίς ἐστιν ἀμοιβαία προτάσεώς τινος προσβολὴ καὶ προστασία ἐνώπιον γινομένη.

ΦΚ'.

Τὸν θέσιν, ἤτοι πρότασιν τῆς εἰς διάλεξιν προκειμένης προσβάλλοντα ἀνθιστάμενον λέγομεν, τὸν δὲ τῆς θέσεως κατὰ τῆς προσβολῆς προστατεύοντα, ἀποκρινόμενον. Ὁ δ' ἐκ μέσης ὢν τοῦ ἀποκρινομένου, κἀκείνῳ ἐπαπορῶντί που ἐπικουρῶν, ἐπιστάτης λέγεται.

ΦΚΑ'.

Τοῖς διαλεγομένοις ἀπαιτεῖται γενικῶς τὰ ἑπόμενα.

„ Α'. Οἱ περὶ ὑποθέσεώς τινος διαλέγεσθαι ἀξιοῦντες, τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἧς ἡ διάλεξις „ ὀρθῶς γινωσκέτωσαν.

„ Β'. Τῆς γλώσσης ἀσφαλῶς καθ' ἣν ἡ διάλεξις γίνεται ἐμπείρως ἐχέτωσαν πᾶσιν ἀεὶ „ προσέχοντες, καὶ τῷ νῷ διακρίνοντες.

„ Γ'. Οἱ διαλεγόμενοι τῶν ταραχωδῶν παθῶν κρείττους ἔστωσαν, ὀργῆς μάλιστα καὶ φιλονεικίας, „ ὡς ἂν μὴ δοκοῖεν δικάζεσθαι μᾶλλον, ἢ διαλέγεσθαι.

Ε.Υ.Δ της ΚΤ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΦΚΒ'.

ΦΚΒ΄.

Οἱ διαλεγόμενοι περὶ τοὺς ἀντιφατικοὺς ὅρους ὀφείλουσιν ἀεὶ ἀναςρέφεσθαι.

Δείκν. Ἐπεὶ γὰρ τῶν διαλεγομένων ὁ ἕτερος τῇ προκειμένῃ προτάσει εἰς διάλεξιν προσβάλλει (ΦΙΘ΄.) καὶ ἑπομένως, ὡς ψευδὴς ὑπολαμβάνεται (ΦΕ΄.), ἕτερος δὲ τῆς αὐτῆς προΐςαται (ΦΙΘ΄.) καὶ ἑπομένως ἀληθῆ ταύτην οἴεται (ΦΙΕ΄.) Ἑπόμενόν ἐςι τὸν μὲν ἀποφάσκειν, τὸν δὲ ὀφείλειν καταφάσκειν τὴν θέσιν. Οἱ δὲ τὴν αὐτὴν θέσιν καταφάσκοντες ἅμα καὶ ἀποφάσκοντες ἀντιφάσκειν ἀλλήλοις λέγονται (κατὰ τὸν ὁρισμ. τῆς ἀντιφ.) ἄρα οἱ διαλεγόμενοι περὶ τοὺς ἀντιφατικοὺς ὅρους ὀφείλουσιν ἀεὶ ἀναςρέφεσθαι.

ΦΚΓ΄.

Ἐντεῦθεν τρεῖς προτάσεις ὡς πορίσματα ἀναφαίνονται.

„ Α΄. Ὅτι τοῖς διαλεγομένοις ὀφείλεται ἐν ταῖς τοῦ ὑποκειμένου ἐννοίαις ἀλλήλοις
„ συνᾴδειν, ἐπὶ πάσῃ ἀντιφάσει τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου (ΣΛΚ΄.)

„ Β΄. Τὸν ἀνθιςάμενον ὀφείλειν τὴν πολεμουμένην πρότασιν προαναπτύσσειν ὀρθῶς, τό
„ τε ὑποκείμενον καὶ κατηγορούμενον αὐτῆς διακεκριμένως σαφηνίζειν, ὡς ἂν ἐξῇ κατα-
„ νοηθῆναι, εἴγε κατὰ τὸ ὑποκείμενον συμφωνοῦσι, καὶ δι᾽ αὐτοῦ τούτου ὁ προανθιςάμε-
„ νος τὴν τῆς ἀμφισβητήσεως ςάσιν διαμορφοῦν λέγεται. (ΦΕ΄.)

„ Γ΄. Τὸν ἀνθιςάμενον, μὴ προδήλου οὔσης τῆς τῶν λέξεων σημασίας, ἀπὸ τοῦ ἀπο-
„ κρινομένου τὴν τῶν ἐννοιῶν καὶ λέξεων ἀνάπτυξιν ἀπαιτεῖν πρεπωδέςατον, ἵνα μὴ λο-
„ γομαχίαις λάθωσιν ἐμπεσόντες οἱ μαχόμενοι καὶ ἐπιμένως περὶ αἰγῶν ἐρίων, ὡς ἂν
„ φαῖεν Λατῖνοι, ὡς δ᾽ ἂν Ἕλληνες εἴποιεν, περὶ ὄνου σκιᾶς, ἡ διάλεξις γίγνηται.

ΦΚΔ΄.

Ὅπερ οὖν οἱ διαλεγόμενοι κατὰ τὴν σημασίαν τῶν λέξεων ἀλλήλοις συνᾴδουσιν, ὁ ἀνθιςάμενος ὁ τῇ θέσει προσβάλλων, ἤτοι ὡς ψευδῆ ὑπολαμβά-

νων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σων (ΦΚ'.) τὴν γνώμην ἐμπεδȣ́τω τὴν ἐναντίαν τῇ θέσει τῇ εἰς διάλεξιν προκειμένῃ, ὅθεν.

„ Α'. Ὁ Ἀνθισάμενος κοσμίως ϗ ἐν τάξει ὡς οἷόν τε συλλογιστικῇ τὰ ἐπιχειρήματα
„ προφερέτω, ὡς ἂν ὁ αὐτȣ̃ νȣ̃ς, ϗ ἡ τῆς δείξεως δύναμις κρεῖττον ἐπιγινώσκοιτο.
„ Β'. Ὁπηνίκα τῆς τȣ̃ ἀνθισαμένȣ συλλογιστικῆς διανοήσεως τὸ συμπέρασμα τῇ ἀπο-
„ κρινομένῃ θέσει ἀμέσως ϗ ἐκ διαμέτρȣ ἀντίκειται, τότε δὴ ὁ ἀνθισάμενος τὰς προ-
„ κειμένας, εἴγε σαφηνείας ἔτι δέονται, ϗ ἡ δεῖξις αὐτῶν παρὰ τȣ̃ ἀποκρινομένȣ ἀπαι-
„ τεῖται, καινοῖς ἀεὶ συλλογισμοῖς κατασφαλιζέτω, ἕως τ' ἂν ἐπὶ τὰς βεβαίας ϗ ἀ-
„ ναμφιβόλȣς ἀρχὰς γένηται.
„ Γ'. Φυλαττέσθω ἔτι ὁ ἀνθισάμενος πάσας τὰς σοφιστικὰς φιλοκερτομίας ϗ ὕβρεις,
„ ȣ̓́τω γὰρ τȣ̃ ἐλέγχȣ ȣ̓κ ἐπιτεύξεται. (ΤυΕ'.) Ἀλλ' ἐντεῦθεν Κυκλωπικαὶ ἀναφυ-
„ ήσονται ἔριδες.
„ Δ'. Τȣ̃ ἀποκρινομένȣ τοῖς τȣ̃ ἀνθισαμένȣ ἐπιχειρήμασιν ἀπαντῶντος ἑκάστῃ λέξει ϗ
„ διαιρέσει τȣ̃ ἀποκρινομένȣ προσέχων ὁ ἀνθισάμενος καινὰς ἐξαιρέσεις διαμορφȣ́τω,
„ ϗ μάλιστα τὴν τῶν ἐπενεχθεισῶν ἐννοιῶν ἀνάπτυξιν ϗ ἐφαρμογὴν τὸν ἀποκρινόμενον
„ ἀπαιτείτω.
„ Ε'. Ὁ ἀνθισάμενος ἀεὶ καθοράτω, εἴγε τὸν ἀποκρινόμενον ἐκ τῶν αὐτῷ καθομολο-
„ γημένων ἐπὶ πλάνῃ ἐλέγχειν ϗ ἀνασκευάζειν, ϗ ὡς ȣ̓́τως εἰπεῖν τῷ αὐτȣ̃ αὐτὸν
„ κατασφάττειν δύναιτο ξίφει. Ἐντεῦθεν ἀναφαίνεται ἡ κατ' ἄνθρωπον διάλεξις.

Ταῦτα σχεδὸν ἐςὶ τὰ τοῖς ἀνθισαμένοις προσήκοντα, πλείȣς δ' ἔτι προφυλακὰς περὶ τὴν ὀρθὴν ἀνθίςασιν παρατηρητέας ἐν ταῖς ἡμετέραις σχολαῖς ἐπάξομεν.

ΦΚΕ'.

Τȣ̃ ἐπιχειρήματος τȣ̃ ἀντικειμένȣ προφερομένȣ, ὁ ἀποκρινόμενος τὰ ἑπόμενα παρατηρείτω.

„ Α'. Ὁ ἀποκρινόμενος ὁλόκληρον τὸν συλλογισμὸν, ὅσπερ ἀπὸ τȣ̃ ἀντικειμένȣ προ-
„ ενήνεκται, ὡς ἂν δῆλον γένηται, εἴπερ τὸν τȣ̃ ἀνθισαμένȣ νȣ̃ν ϗ ἔκληψιν κατα-
„ νοοίη. Ἐν ᾧ δὴ συμβάματι ὁ ἀποκρινόμενος λέγεται τὸ ἐπιχείρημα προσλαμ-
„ βάνειν.
„ Β'. Προσλαμβανομένȣ τȣ̃ ἐπιχειρήματος, ἔτι ὁ ἀποκρινόμενος διασκοπείτω περὶ πα-
„ σῶν τῶν προτάσεων, εἴγε τὴν ὀφειλομένην ἔχοιεν δύναμιν· ὧν περ ταύτης ἢ ἐκεί-
„ νης ἀμφιβόλȣ φαινομένης, ἀπαιτείτω τὴν ταύτης ἐμπέδωσιν.

„ Γ'.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Γ.Α της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

„ Γ'. Τῆς ἐμπεδώσεως τῆς ἀμφιβόλου προτάσεως ἀπὸ τοῦ ἀνθισαμένου προενεχθήσης διαφθαρήτω τοῦ ἀποκρινομένου τὸ τοῦ ἐπιχειρήματος κῦρον.

ΦΚς'.

Ο' ἀποκρινόμενος οὖν ἀποκρινέσθω οὕτω.

„ Α'. Τὴν τῶν συλλογισμῶν μορφὴν διηράτω, ἤγε τὸ διανόημα τοῖς συλλογιστικοῖς κανόσι συνᾷδον ἐςί.

„ Β'. Α'ποκρινέσθω κατὰ τὴν ὕλην, ὥςε ἢ ὁμολογοῦν ἅπαν τὸ ἐπιχείρημα, ὅπερ ἀμέλει μὴ κατὰ τῆς θέσεως ὂν καταφαίνοιτο, ἢ τὸ τοῦ ἀνθισαμένου ἐπιχείρημα διαῤῥηγνύων διὰ τῆς ἐνςάσεως, καθ' ἥνπερ διὰ παραδείγματος ἐναντίου προφερομένου ἀποδείκνυται τὴν τοῦ ἀντικειμένου ἀπόφανσιν μὴ εἶναι καθόλου, ἢ δι' ἀναςροφῆς ϗ ἀντιςροφῆς, ἢ τέλος διὰ διαιρέσεως ϗ δι' ὁρισμοῦ.

„ Περὶ ἑκάςου τῶν τοῦ ἀποκρίνεσθαι τούτων τρόπων, πλεῖα ἐπάξω ἐν τῇ παραδόσει ϗ προφυλακὰς ὑποσυνάψω ὡς χρῆσιν τῶν ὁσοισπερ ἐνίοτε ἐν τῷ τῆς ἀποκρίσεως καιρῷ ἡ γλῶσσα καταφιμοῦται.

ΦΚΖ'.

Αἱ τοῦ διαλέγεσθαι μέθοδοι ποικίλαι εἰσὶν, ἁπάντων ἔμπης ἡ συλλογιςικὴ εἰκότως προκρίνεται.

Δείκν. Ε'ν γὰρ τῇ Συλλογιςικῇ Μεθόδῳ διὰ τῶν νοημάτων αἱ προτάσεις πᾶσαι εἰλικρινῶς ἀριθμοῦνται, ὥςε καὶ τὸν ἀνθισάμενον τῷ αὐτοῦ ἐπιχειρήματι συλλογιςικῶς προτιθεμένῳ ἐπικρατεςέραν προςιθέναι ἰσχὺν, καὶ τὸν ἀποκρινόμενον τὰς πηγὰς τῶν ἀπατῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου προφερομένων ἀποκαλύπτειν εὐτυχέςερον δύνασθαι. Ω῞σθ' οὕτω λυσιτελεςάτην εἶναι τὴν τοῦ διαλέγεσθαι μέθοδον, ἐν ᾗ διὰ συλλογισμῶν ταῖς προτάσεσι προσβάλλομεν, ἢ ταύτας ἀνασκευάζομεν.

„ Ε'νίοτε ἡ διάλεξις γίνεται δι' ἐρωτήσεων ϗ ἀποκρίσεων, καλεῖται δὲ ἡ μέθοδος αὕτη Ε'ρωτηματικὴ ϗ Σωκρατική. Ε'νίοτε δὲ ἡ διάλεξις δι' ἀπαγωγῆς τελεῖται τοῦ ἀνθισαμένου τὸν ἀποκρινόμενον, ϗ τοῦ ἀποκρινομένου τὸν ἀνθισάμενον ὡς ἄτοπον ἐπάγοντος· ἡ μέθοδος αὕτη καλεῖται Μεγαρική. Α'νθ' ὅτι Σωκρατικὴ μὲν αὕτη, Μεγαρικὴ δὲ ἡ ἑτέρα καλεῖται ἐνώπιον διεχθήσεται, ϗ ἅμα τέχναι τινὲς τῶν σοφιςικῶς διαλεγομένων ἀποκαλυφθήσονται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε. ...της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΦΚΗ.

Τὸ τῆς διαλέξεως τέλος ποικίλλεσθαι δύναται· εἰσὶ γὰρ οἱ εἰς ἐπίκτησιν τῆς τοῦ λέγειν ἑτοιμότητος, καὶ τῆς ἀγχινοίας ταχύτητα, ἄλλοι δὲ πρὸς ἐπίδειξιν, καὶ ἄλλοι δι' ἄλλο τι αἴτιον διαλέγονται.

Ἀλλ' ἡ τῆς ἀληθείας ἐξέτασις τὸ κύριον τέλος τῆς διαλέξεως εἶναι ὤφειλε· σπανίως δὲ τοῦτο, ἢ τοσοῦτον τῆς διαλέξεως, ὅσον ἐκ τῆς τῶν διαλεγομένων μοχθηρίας συμβαίνει, ὅρα Ἄνσχιον ἐν τῇ Ἰδέᾳ τῆς ὀρθῆς διαλέξεως· ἐν Φραγκφυρτίῳ 1722. 410. καὶ Σχεΐδερ ἐν τῇ προχωρήσει τοῦ διαλέγεσθαι, Ἄλης 1718.

„ *Νεωστὶ διαλέξεώς τινος μέμνημαι γεγονώς· ἆρα αἱ διαλέξεις γερμανιστὶ καθίστασθαι*
„ *δύνανται; ἀπέφασκον δὲ τοῦτο τινὲς δεδιότες, μήποτε ὀλιγωρηθείσης τῆς Λατινίδος,*
„ *ἡ βάρβαρος φωνὴ ἐπικρατήσοι.*

„ *Πιθανὴν δ' ἂν ἔγωγε, ὅτι ἡ διάλεξις, Ἑβραϊστὶ, Περσιστὶ, Ἀραβιστὶ, καὶ Τευτονιστὶ*
„ *καθίστασθαι δύναται, τῶν λέξεων κατ' ἀρέσκειαν σημαινόντων τῶν ἐννοιῶν (ΡΚΔ.)*
„ *ἀλλ' εὐβουλότερον ἡγοῦμαι τὴν λατινίδα (φαίημεν δ' ἂν ἡμεῖς οἰκειότερον τὴν ἑλλάδα*
„ *φωνὴν) τὴν τῶν σοφῶν οἰκογενῆ ἐπικρατεῖν ἐν ταῖς διαλέξεσιν, ἥπερ ταύτης*
„ *ἀμελουμένης ἄνευ λόγου νεωτερίζειν.*

Τέλος, τῷ δὲ θεῷ κλέος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε. Υ. Γκίκης Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Π Ι΄ Ν Α Ξ

Τῶν ἐξοχωτέρων πραγμάτων,

ὧν οἱ ἀριθμοὶ τὰ παράγραφα δεικνύουσι.

Α΄.

Ἀφῃρημέναι Ἰδέαι τί εἰσί; . . . . ΠΗ΄.
Ἀφῃρημέναι Ἰδέαι διὰ τῆς πείρας ὅπως διαμορφοῦνται; . . . . . ΤΟΘ΄.
Ἀφαιρέσεως μεσολαβούσης αἱ Ἰδέαι ἀπὸ μερικῶν καθόλου ἀποτελοῦνται; . ΠΙΑ΄.
Ἀφαιρεῖν τί ἐστι; . . . . ΠΗ΄. ΤΟΘ΄.
Ἀνάλυσις Ἰδεῶν τί; . . . . ΥϚ΄.
Ἀνάλυσις Ἰδεῶν μέχρι τίνος συνεχιστέα; . . . . . . ΥΖ΄.
Ἀνάλυσις δείξεως τί; . . . . ΤΥϚ΄.
Ἀνάλυσις προτάσεων, τί; . . . . ΣΙϚ΄.
Ἀπαγωγικὴ δεῖξις τί; . . . . ΤΥΔ΄.
Ἀνασκευὴ τί; . . . . ΥνΒ΄.
Ἀξιοπιστία προσώπων, ἐν τῇ Ἱστορικῇ πιθανότητι λαμβάνεται ἀντὶ ὑποθέσεως. ΥΙΒ΄.
Ἀξίωμα τί; . . . . ΣΚΒ΄.
Ἀξιώματα ὅπως ἐκ τῶν ὁρισμῶν ἐξάγοιντο; . . . . . . ΥΜΒ΄.
Ἀξιώματά εἰσι βέβαια. . . . . ΤΠΔ΄.
Ἀντιφατικὴ πρότασις τίς: . . . . ΣΛΒ΄.
Ἀντιστροφὴ τῶν προτάσεων τίς; . . . . ΣΛΕ΄.
Ἀντιστροφὴ τῶν προτάσεων ποσαπλῆ; . . . . αὐτόθι
Ἀπαγωγὴ εἰς ἄτοπον τί; . . . . ΥΓ΄.
Προσαπτώμεν ἑαυτῷ θέσει τινὶ τί; . . . . ΦΙΕ΄.
Προστασία πότε χώραν ἔχει, πότε δ' οὔ; . . . . ΦΙϚ΄.
Ἀνδραποδιστὴς τίς; . . . . ΥΟΔ΄.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΕΡΓ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Προςασίας προφυλακαὶ παρατηρητέαι: . . . . ΦΙΖ'.
Προςασίαν τίς πειρᾶσθαι λέγοιτο; . . . . ΦΙΕ'.
Ἀμφισβητεῖν τίς λέγοιτο; . . . . ΤΛΗ'.
Ἀμφισβητῶν περὶ τίνων πραγμάτων ἐξῇ; . . . . . . ΤΛΘ'.
Ἀμφισβήτησις ἐπὶ τῇ τῶν προκριμάτων ἐξαιρέσει ὑπεργεῖ: . . . . αὐτόθι.
Ἀμφιβολία ὑφάλιος τῇ σκεπτικῇ ϗ ἀνοήτῳ οὐδόλως συγχυτέα. . . αὐτόθι.
Ἀμφιβολία διακριτέα τῆς ἀρνήσεως; . . . . αὐτόθι.
Ἀπόφανσις τί; . . . . ΡΠΖ'.
Ἀπατᾶσθαι τίς λέγοιτο; . . . . ΤΜΔ'.
Ἀπάτη τί; . . . . ΤΜΕ'.
Ἄκρα ἐν τῷ Συλλογισμῷ οἱ ὅροι λέγονται. . . . . . . ΣΜϚ'.
Ἀπάτη τοῦ συμβεβηκότος τί; . . . . ΤΜϚ'.
Ἀπάτη ἀπὸ τοῦ κατά τι πρὸς τὸ ἁπλῶς τί; . . . . . . αὐτόθι.
Ἀπάτη ὁμωνυμίας. . . . . ΤΜΕ'.
Ἀπάτη ἀμφιβολίας. . . . . ΤΜϚ'.
Ἀπάτη ἀπὸ τοῦ μὴ αἰτίου ὡς αἴτιον. . . . . αὐτόθι.
Ἀπάτη τῆς συνθέσεως καὶ διαιρέσεως. . . . . αὐτόθι.
Ἀπάτη τῆς συνεπείας. . . . . αὐτόθι.
Ἀπάτη τῆς ἑτεροζητήσεως ἤτοι τῆς ἀγνοίας τοῦ ἐλέγχου: . . . . αὐτόθι.
Ἀπάτη τοῦ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι τί; . . . . αὐτόθι.
Ἀπάτη πολλῶν ἐρωτήσεων τί; . . . . αὐτόθι.
Ἀνώτερα τίνα; . . . . ΤΓ'.
Ἀπάτη τῆς ἁπλῆς λέξεως τί; . . . . ΤΜΕ'.
Ἄτομον τί; . . . . Μϛ'.
Ἀτομότητος ἀρχὴ τί; . . . . ΜΖ'.
Ἀνάγνωσις Ἱστορικῆς βίβλου, τί πρὸς ταύτην ζητεῖται; . . . . ΤΝΗ'.
Ἀνάγνωσις δογματικῆς βίβλου, τί ζητεῖται; . . . . . . ΤΞΒ'.
Ἀρνεῖσθαι τί; . . . . ΡΠΗ'.
Ἀσάφεια τῶν Ἰδεῶν. . . . . ΞΘ'.
Ἀσάφεια τῶν Ἰδεῶν ἀπολελυμένη τί; . . . . Ο'.
Ἀσάφεια τῶν Ἰδεῶν ἀναφορικὴ τί; . . . . αὐτόθι.
Ἀσαφὴς Ἰδέα τί; . . . . αὐτόθι.

Ἀσκ-

Ἀσαφὴς ὅρος τί; . . . . ΡΚΘ.
Ἀντικειμένων τὰ καθήκοντα. . . . . ΤΚΘ.
Ἀντίθεσις τῶν προτάσεων. . . . . ΣΛ.
Ἀντίθεσις τῶν προτάσεων ἀντιφατικὴ τί; . . ΣΛΒʹ.
Ἀντίθεσις τῶν προτάσεων ἐναντία τί; . . . . ΣΛΑʹ.
Ἀντίθεσις τῶν προτάσεων ὑπεναντία τί; . . . ΣΛΓʹ.
Αἴτησις τῆς ἀρχῆς, ἤτοι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. . . . . . ΤΜϛʹ.
Ἀπάτη ταύτης. . . . . αὐτόθι.
Αἴτημα τί; . . . . ΣΗΓʹ.
Αἰτήματα ὡσὶ βέβαια. . . . . ΤϠΔʹ.
Ἀμφισβητήσεως τὴν στάσιν διαμορφῦν τί; . . . ΦΚΓʹ.
Ἀρχαὶ δεικτικαί. . . . . ΤΠΖʹ.
Ἀρχαὶ τῦ δεικνύντος τί; . . . . αὐτόθι.
Ἀνασκευάζων τί; . . . . ΤυΗʹ.
Ἀνασκευάζων τί ὀφείλει παρατηρεῖν; . . . . . ΤυΘ.
Ἀποκρινομένων καθήκοντα. . . . . ΦΚΒʹ.
Ἀποκρίνεσθαι εἰς τὴν ἔνστασιν ποικίλος τρόπος. . . . . . ΦΚϚʹ.
Αἴσθησις ἀνθρώπου τίς; . . . . ΤΞʹ.
Αἰσθήσεις ἆρα ἀπατῶσι; . . . . αὐτόθι.
Τί ποιητέον ἵνα μὴ ἀπατῶσι; . . . . ΤΞΑʹ.
Αἰσθήσεσι συγκεχυμένως ἡμῖν παριστᾶμεν τὰ πράγματα. . . . . ΠΑʹ.
Αἰσθήσεσι τοσαύταις, ὃ σαφῶς προσλαβεῖν πρᾶγμα ἐθέλομεν, ἀνακτέον, εἰς ὅσας δύναται ἀναχθῆναι. . . . . ΞΖʹ.
Ἀλήθεια τί; . . . . ΤΙΕʹ.
Ἀληθείας Κριτήριον. . . . . ΤΚΒʹ.
Ἀλήθεια Ἰδεῶν. . . . . ΤΙΖʹ.
Ἀλήθεια Κρίσεως, ἤτοι προτάσεως. . . . . ΤΙΗʹ.
Ἀληθὲς τὸ διανόημα πότε; . . . . ΤΚʹ.
Ἀποκρινόμενος τίς; . . . . ΦΚʹ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ... ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

B.

Βεβαιότης τίς; . . . . ΤΜΗ΄.
Βεβαιότητος ποσαπλῆ ἡ ὁδός; . . . . ΤΝ΄.
Βοτανολογία. . . . . ΜΕ΄.
Βίβλος συμπλήρης τίς; . . . . ΤΞϚ΄.
Βίβλος δογματική. . . . . ΤΝΒ΄.
Βίβλος ἱστορικοδογματική τί; . . . . ΤΝΓ΄.
Βίβλος ἐπιστημονική. . . . . ΤΞΒ΄.
Βίβλος ἱστορική. . . . . ΤΝΖ΄.
Βίβλος τάξει συγγεγραμμένη. . . . . ΤΞΘ΄.
Βίβλος μάλα μακρά. . . . . ΤΞΗ΄.
Βίβλος σαφής. . . . . αὐτόθι.
Βίβλος στερεά; . . . . ΤΟΑ΄.

Γ.

Γνῶσις; . . . . Β΄.
Γνῶσις Ἱστορικὴ τί; . . . . Γ΄.
Γνῶσις Ἱστορικὴ διὰ τῶν αἰσθήσεων πορίζεται. . . . . . . Ζ΄.
Γνώσεως ἀνθρωπίνης ἐστὶν ἔσχατος βαθμὸς ἡ Ἱστορική. . . . . . Η΄.
Γνώσεως φιλοσοφικῆς θεμέλιόν ἐστιν ἡ Ἱστορικὴ γνῶσις. . . . . Θ΄.
Γνῶσις Φιλοσοφικὴ τί; . . . . Ε΄.
Γνῶσις Φιλοσοφικὴ πάντων τῶν πραγμάτων δύναται δοθῆναι. . . . . ΙΑ΄.
πρὸς ταύτην ζητεῖται ὁ Λόγος. . . . . ΙΓ΄.
δεῖξις. . . . . ΙΔ΄.
Γνῶσις μαθηματικὴ τί; . . . . Ϛ΄.
Γινόμενα μόνον πιστεύομεν; . . . . ΤΚΓ΄.
Γένη πῶς ἵστανται; . . . . ΡΙΒ΄.
Γενικαὶ Ἔννοιαι ὁποῖαι εἰσί; . . . . ΡΘ΄.

Γε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. ... ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Γενικαὶ Ἔννοιαι ὅπως διαμορφοῦνται; . . . . ΡΙ'.

Γένος τί; . . . . ΡΖ'.

Δ.

Δεικνύειν τί; . . . . ΤΠς'.

Δεῖξις τί; . . . . αὐτόθι.

Δεῖξις ἐκ τῶν προτέρων. . . . . ΤΥΑ'.

Δεῖξις ἐκ τῶν ὑςέρων. . . . . ΤΥΒ'.

Δεῖξις εὐθεῖα ἤτοι δεικτική. . . . . ΤΥΓ'.

Δεῖξις πλαγία, ἤτοι ἀπαγωγική. . . . . ΤΥΔ'.

Δενδρολογία τί; . . . . ΜΕ'.

Διαγραφὴ τί: . . . . ΡΟΘ'.

Διαγραφὴ ἐςι τῶν ἀτόμων. . . . . αὐτόθι.

Διωρισμένον πανταχόθεν ποῖον λέγεται; . . . . Ρ'.

Διχοτομία τί; . . . . ΡΠΑ'.

τῇ Διχοτομίᾳ οὐ δεῖ δεισιδαιμόνως λίαν ἐκφύεσθαι. . . . . . . ΡΠΔ'.

Διαφορὰ εἰδικὴ τί; . . . . ΡΙΖ'.

Διαφορὰ ἐν τῷ ὁρισμῷ προσληπτέα. . . . . ΡΟΒ'.

Δίλημμα τί; . . . . ΤΒ'.

Διαιρετικὰ μέρη ποῖα; . . . . ΡΠ'.

Διαιρετικῶν μερῶν ἡ ἀπαρίθμησις ὀφείλει εἶναι πλήρης; . . . . . ΡΠΔ'.

Διαιρετικὰ μέρη ὀφείλουσιν εἶναι ἀντικείμενα πρὸς ἄλληλα; . . . . . αὐτόθι.

Διαλεγόμενοι τὰ Γενικὰ ἀπαιτούμενα. . . . . ΦΚΑ'.

Διαλεγόμενοι ὀφείλουσιν εἰς ἐναντίους ὅρους ςρέφεσθαι. . . . . . . ΦΚΒ'.

Διαλεγόμενοι ὀφείλουσι συμφωνεῖν ἐν τοῖς τοῦ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου Ἐννοίαις ΦΚΓ'.

Διάλεξις τί; . . . . ΦΙΘ'.

Διαίρεσις τί; . . . . ΡΠ'.

Διαίρεσις ποσαπλῆ; . . . . ΡΠΑ'.

Διαιρέσεως Κανόνες. . . . . ΡΠΔ'.

Διαιρούμενον τί; . . . . ΡΠ'.

Διά-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Τ.Λ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Διδάσκοντος τὰ ζητέμενα . . . . ΤΟΘ΄.

Διδάσκων τίς λέγοιτο; . . . . ΤΟΖ΄.

Δόγμα τί; . . . . ΤΝΒ΄.

Δογματικὸν σύγγραμμα τί; . . . . αὐτόθι.

Δογματικὸν σύγγραμμα ποσαπλῦν; . . . . ΤΝΓ΄.

Δόξα τί; . . . . ΤΛΑ.

Ἡ Δόξα ἐςὶ μεταβλητή. . . . . ΤΛΓ΄.

Δόξα ποσαπλῆ; . . . . ΤΛΒ΄.

Δεικτικὸς ἔλεγχος. . . . . ΤΠΗ΄.

Δεικτικὴ ἀνασκευή. . . . . ΦΔ΄.

Διανόημα τί; . . . . ΣΛΖ΄.

Διανόημα ὅπως διενήνοχε τῦ συλλογισμῦ; . . . . . . ΣΜΓ΄.

Ἐν τῷ Διανοήματι πόσαι Ἰδέαι; . . . . ΣΛΗ΄.

Ἐν τῷ Διανοήματι πόσαι κρίσεις παρῆναι ὀφείλεσι; . . . . αὐτόθι.

Διανοημάτων καταφατικῶν ϗ ἀποφατικῶν θεμέλιον. . . . . . ΣΜ΄.

Διὰ συνωνύμων ὁρισμὸς ἐκ ἰσχύει. . . . . ΡΞΔ΄.

Προςασίας ἀπόπειρα τί; . . . . ΦΙΕ΄.

Δίκαιον τῆς φύσεως τί; . . . . Μϛ΄.

E.

Ἐξηκριβωμένη ἰδεῶν τίς; . . . . ΤΑ΄.

ὁ βαθμὸς ταύτης. . . . . ΤΓ΄.

Ἐπιχείρημα ἀπὸ φθόνου ἐνεχθὲν τί; . . . . ΦΙΑ΄.

Ἐνατενίσεως ϗ προσοχῆς μεσολαβέσης ἡ ἀσαφὴς Ἰδέα σαφὴς ἀποκαθίςαται. Ξϛ΄.

Ἐνατένισις συμβάλλει πρὸς τὸ προσπορίσασθαι διακεκριμένας Ἰδέας. . . ΟΘ΄.

ταύτην ὀφείλει προσφέρειν ὁ θέλων ἐλεγχθῆναι. . . . . ΤυΒ΄.

αὕτη ληπτέα ἐὰν αἱ αἰσθήσεις ἐκ ὀφείλωσιν ἀπατᾶσθαι. . . . ΤΞΓ΄.

Ἔννοια τί; . . . . ΞΒ΄.

Ἑπόμενον ἐν τῇ ὑποθετικῇ προτάσει τί; . . . . . . ΣΥΒ΄.

Ἐπιχειρήματι χρῶνται ἀπὸ φθόνε ταραχθέντι οἱ κατασκευασαὶ τῶν συνεπειῶν. ΦΙΒ΄.

Ἐναν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ. ... Κ. ΙΙ ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἐναντίαι προτάσεις τίνες; . . . . ΣΛΑ'.
Ἔλεγχος ἐνεργητικὸς ἀληλιμμένος τί; . . . . ΥΠΕ'.
Ἔλεγχος παθητικὸς ἀληλιμμένος τί; . . . . αὐτόθι.
Ἔλεγχος ἢ γίνεται ἐκ τῶν προτέρων, ἢ ἐκ τῶν ὑςέρων. . . . ΥΠΖ'.
Ἔλεγχος, ἢ ἀπαγωγικὸς, ἢ ἀποδεικτικός. . . . . . . ΥΠΗ'.
Ἔλεγχος διενήνοχε τῆς πειθοῦς. . . . . ΥϞΖ'.
Ἔλεγχος πῶς δεῖ εἶναι προητοιμασμένος; . . . . . . ΥϞΑ'.
Ἐνθύμημα τί; . . . . ΣΠΖ'.
Ἐπιχείρημα τί; . . . . ΤΙΑ'.
Ἐπιτομεὺς τίς; . . . . ΥΟΔ'.
Ἐριςικὰ συγγράμματα τί; . . . . ΦΙΗ'.
Ἔκτασις τῆς Ἐννοίας τί; . . . . ΡΙϚ'.
Ἕξις τί; . . . . ΚΒ'.
Ἕξις Φιλοσοφικῆς γνώσεως τί; . . . . ΚΓ'.
Ἐπαγωγὴ τί; . . . . ΤΓ'.
Ἐπαγωγῆς θεμέλιον ποσαπλοῦν; . . . . αὐτόθι.
Ἔνςασις, τίποτ' ἐςὶ τὸ δι᾽ ἐκείνης ἀποκρίνεσθαι; . . . . . ΦΚϚ'.
Ἑρμηνεύειν τί; . . . . ΥΚΕ'.
Ἑρμηνεύειν κανόνες τίνες; . . . . ΥΚϚ'.
Ἑρμηνεία τί; . . . . ΥΚΒ'.
Ἔννοια τί; . . . . ΞΒ'.
Ἔννοια ἀπατηλὴ τί; . . . . ΤΚΖ'.
Ἐπιςήμη τί; . . . . ΚΖ'.
Ἐπιςήμῃ εἶναι κεκοσμημένος ὀφείλει ὁ Φιλόσοφος. . . . . . αὐτόθι.
Εἶδος τί; . . . . ΠΕ'.
Εἴδους Κανόνες. . . . . ΠΙΕ'.
Ἐνέργειαι τοῦ νοὸς πόσαι; . . . . ΞΑ'.
Ἠθικὴ τί; . . . . ΜϚ'.

Kk Θ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ... ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ... ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Θ.

Θεολογία Φυσικὴ τί; . . . . ΜΒ΄.

Θεολογία φυσικὴ ὅπως διαλλάττει; . . . . ΜϚ΄.

Θεώρημα τί; . . . . ΣΚΔ΄.

Θεώρημα ὅπως διερμηνοῖτο; . . . . ΤΜϚ΄.

Ι.

Ἰσοδυναμοῦσαι προτάσεις τί; . . . . ΣΙϚ΄.

Ἰδέα σαφὴς τί; . . . . ΞΔ΄.

ὅπως τυγχάνοιτο; . . . . ΞϚ΄.

ποσαπλῆ ἡ Ἰδέα; . . . . ΟΖ΄.

Ἰστορία ποσαπλῆ; . . . . ΤΞ΄.

Ἰστορικὴ πιθανότης; . . . . ΤΙΓ΄.

Ἰστορικῆς πιθανότητος Κανόνες. . . . . ΤΚ΄.

Ἰδέα τί; . . . . ΞΒ΄.

Ἰδέα ἐξηκριβωμένη τί; . . . . ΤΑ΄.

Ἰδέα ἐξηκριβωμένη ὅπως γεννᾶται; . . . . ΤΔ΄.

Ἰδέαι ἐξηκριβωμέναι περὶ πάντων τῶν πραγμάτων παρ' ἡμῶν οὐ δύνανται διαμορφοῦσθαι. . . . . ΤΕ΄.

Ἰδέας σαφοῦς βαθμός. . . . . ΞΕ΄.

Ἰδέα σαφὴς ὅπως γένοιτο ἀσαφής; . . . . ΟΓ΄.

Ἰδέα συμπλήρης τί; . . . . ΠΗ΄.

Ἰδέα συγκεχυμένη τί; . . . . ΟϚ΄.

Ἰδέα συγκεχυμένη διὰ ῥημάτων κοινοῦσθαι τοῖς ἄλλοις οὐ δύναται. . . . ΠΗ΄.

Ἰδέα διακεκριμένη τί; . . . . ΟϚ΄.

Ἰδέα διακεκριμένη ὅπως προσπορίζοιτο; . . . . ΟΘ΄.

Ἰδέα διακεκριμένη δύναται διὰ φωνῶν τοῖς ἑτέροις κοινοῦσθαι. . . . . Π΄.

Ἰδέα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἰδέα ἀτομικὴ τί; . . . . ΠΒ΄.
Ἰδέα ἀτομικὴ μάλα πολλὰς περιςάσεις ἴσχει. . . . . . . ΠΓ΄.
Ἰδέα ἀσαφὴς τί; . . . . ΞΘ΄.
Ἰδέα ἀσαφὴς γίγνεται σαφὴς διὰ τῆς ἐνατενίσεως. . . . . . . ΟΒ΄.
Ἰδέα καθόλυ τί; . . . . ΠΗ΄.
Ἰδέα καθόλυ ὅπως διαμορφοῖτο; . . . . ΠΙΑ΄.
Ἰδέα ἀληθὴς τί; . . . . ΤΙΖ΄.
Ἰδέα ψευδὴς τί; . . . . ΤΚΖ΄.
Ἰδέαι, τῦ ταύτας διαμορφῦσθαι τριπλῆ μέθοδος δίδοται. . . . . ΠΙΗ΄.
Ἰδέαι ὅπως καὶ πότε βελτιοῖντο; . . . . ΠΙΘ΄.
Ἰδέαι ὅπως καὶ πότε κακιοῖντο; . . . . ΠΚΑ΄.

Κ.

Κατηγορεῖν τί; . . . . ΡΠΗ΄.
Κύκλος ἐν τῷ ὁρίζεσθαι τί; . . . . ΡΞΖ΄.
Φωκτίος. . . . . ΡΞΗ΄.
Κύκλος ἐν τῷ δεικνύειν τί; . . . . ΤΥΖ΄.
Κύκλος ὁ προσληπτέος ἐν τῷ δεικνύειν. . . . . ΤΥΗ΄.
Κοσμολογία τί; . . . . ΜΕ΄.
Κατὰ παντὸς, καὶ κατὰ μηδενὸς ῥητὸν τί; . . . . ΣΜ΄.
Ἐςὶ θεμέλιον τῶν καταφατικῶν, καὶ ἀποφατικῶν διανοημάτων. . . αὐτόθι.
Κρίσεις ἐποπτικαί. . . . . ΤΞΘ΄.
Κατώτερα τί; . . . . ΤΓ΄.
Κρίνειν τί; . . . . ΡΠΕ΄.
Κρίσις τί; . . . . αὐτόθι.
Κρίσις ῥήμασιν ἐκφερομένη ὅπως ὀνομάζοιτο; . . . . . . ΡΠΖ΄.
Κρίσις Ἐποπτικὴ ὅπως διαμορφοῖτο; . . . . ΤΟ΄.

 Κρί-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κρίσις διανοητικὴ τί; . . . . ΤΞΘ'.
Κρίσις καθόλου ὅπως ἐκ τῶν ὑςέρων διαμορφοῖτο; . . . . . ΤΟΘ'.
Κατηγορούμενον τί; . . . . ΡΥΑ'.
Κακία τῆς ὑπαρταγῆς ἐν τῷ πειρᾶσθαι τί; . . . . . . ΤΞϚ'.
Καθόλου ἔννοιαι τί; . . . . ΡΗ'.
Καθόλου ἔννοιαι ὅπως διερμηνοῖντο ἐκ τῶν ὑςέρων; . . . . . ΡΙΑ'.

Λ.

Λαμβάνειν τὸ ἐπιχείρημα πότε λέγεται ὁ ἀποκρινόμενος; . . . ΦΚΒ'.
Λῆψις τί; . . . . ΣΝ'.
Λῆμμα τί; . . . . ΣΚΗ'.
Λογικὴ τί; . . . . ΝϚ'.
Λογικὴ ποσαπλῆ; . . . . αὐτόθι.
Λογικὴ τεχνικὴ τί; . . . . αὐτόθι.
Λογικῆς τεχνικῆς ἀνάγκη. . . . . αὐτόθι.
Λογικὴ διδάσκουσα. . . . . αὐτόθι.
Λογικὴ φυσικὴ ἐπίκτητος. . . . . αὐτόθι.
Λογικὴ φυσικὴ ἔμφυτος. . . . . αὐτόθι.
Λογικὴ χρωμένη τί; . . . . αὐτόθι.
Λογομαχία τί; . . . . ΦϚ'.
Λόγος τί; . . . . ΙΓ'.
Λόγος ζητεῖται πρὸς κτῆσιν τῆς φιλοσοφικῆς γνώσεως. . . . . αὐτόθι.
Λύσις προβλήματος τί; . . . . ΥΜΖ'.
Λύσις προβλήματος ὅπως ἐγχειροῖτο; . . . . αὐτόθι.
Λέξις τί; . . . . ΡΚΓ'.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Μ.

Μείζων πρότασις τί; . . . . ΣΜΘʹ.
Μείζων ὅρος τί; . . . . ΣΜϚʹ.
Μαθηματικὴ μέθοδος τί; . . . . ΛΔʹ.
Μαθηματικὴν μέθοδον ὁ φιλόσοφος προσλαμβάνειν ὀφείλει. . . . . ΛΖʹ.
Μαθηματικὴ γνῶσις τί; . . . . Ϛʹ.
Μελέτη τί; . . . . ΤΛΕʹ.
Μελέτη ποσαπλῆ; . . . . ΤΜΗʹ.
Μελέτη ὅπως ἐγχειροῖτο; . . . . ΤΛΖʹ.
Μέσος ὅρος τί; . . . . ΣΜϚʹ.
Μέσος ὅρος οὐκ ὀφείλει εἰσέρχεσθαι τὸ συμπέρασμα. . . . . . ΣΞΓʹ.
Μεταφυσικὴ τί; . . . . ΜΕʹ.
Μετεωρολογία τί; . . . . αὐτόθι.
Μέθοδοι διάφοροι τοῦ διαλέγεσθαι. . . . . ΦΚΖʹ.
Μέθοδος τοῦ δεικνύειν ἀναλυτική. . . . . ΤΥΒʹ.
Μέθοδος τοῦ δεικνύειν συνθετικὴ τί; . . . . αὐτόθι.
Μέθοδος τοῦ διαλέγεσθαι. . . . . ΦΙΘʹ.
Μέθοδος ἐρωτηματικὴ τί; . . . . ΦΚΖʹ.
Μέθοδος Μεγαρικὴ τί; . . . . αὐτόθι.
Μέθοδος Σωκρατικὴ τί; . . . . αὐτόθι.
Μέθοδος συλλογιστικὴ τί; . . . . αὐτόθι.
Μέθοδος τοῦ διαμορφοῦν τὰς Ἰδέας τριπλῆ. . . . . ΡΙΙʹ.
Μεθόδου μαθηματικῆς νόμοι. . . . . ΛΕʹ.
Μέθοδος φιλοσοφικὴ τί; . . . . ΛΒʹ.
Μεθόδου φιλοσοφικῆς νόμοι. . . . . ΛΓʹ.
Μέθοδος φιλοσοφικὴ ἡ αὐτὴ τῇ μαθηματικῇ. . . . . ΛϚʹ.
Μέθοδος φυσικὴ τί; . . . . ΛΖʹ.
Μέθοδος τῆς σχολῆς τί; . . . . ΤΞΘʹ.
Μέθοδος συστηματικὴ τί; . . . . ΛΖʹ.

Μόρια

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Ε.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Μόρια συγκριτικὰ τίνα; . . . . ΣϚ'.
Μόρια ἐξαιρετικὰ τίνα; . . . . ΣΔ'.
Μόρια ἀποκλεισικὰ τίνα; . . . . ΣΓ'.
Μερικαὶ προτάσεις τίνες; . . . . ΣΘ.
Μάρτυρες· τὰ ἀπαιτούμενα αὐτῶν; . . . . ΤΙΕ'.
Μάρτυς ὠτακουστὴς τίς; . . . . ΤΙΘ.
τὰ ἀπαιτούμενα αὐτοῦ. . . . . ΤΚ'.

N.

Νοῦς συγγραφέως τί; . . . . ΤΚΒ'.
Νοῦν συγγραφέως ὅπως ξυνίεμεν. . . . . ΤΚϚ'.

O.

Ὁμώνυμα ἤτοι ὁμώνυμοι ὅροι. . . . . ΡΛϚ'.
Ὁμώνυμα ὁμωνυμοῦντα τί; . . . . αὐτόθι.
Οἱ ὁμώνυμοι ὅροι ἀποβλητέοι ἀπὸ τῶν σχολῶν τῶν φιλοσόφων . . . . αὐτόθι.
Ὁμωνυματὰ τί εἰσί; . . . . αὐτόθι.
Ὁρισμὸς τί; . . . . ΡΜΖ'.
Ὁρισμὸς ὀφείλει ἐπαριθμεῖν γνωρίσματα ἀπὸ πάντων τῶν ἄλλων διαζευγνῦντα τὸ ὁριστόν. . . . . ΡΜΗ'.
Ὁρισμὸς πάντων τῶν πραγμάτων οὐ δύναται παρ' ἡμῶν δοθῆναι. . . . ΡΜΘ.
Ὁρισμὸς πότε λέγοιτο πλατύτερος τοῦ οἰκείου ὁριστοῦ; . . . . . . ΡΝΒ'.
Ὁρισμὸς πότε στενότερος; . . . . αὐτόθι.
Ὁρισμὸς οὐκ ὀφείλει εἶναι μήτε πλατύτερος μήτε στενότερος τοῦ οἰκείου ὁριστοῦ. . ΡΝΓ'.
Ὁρισμὸς ὀφείλει συνεξισοῦσθαι τῷ οἰκείῳ ὁριστῷ. . . . . ΡΝΔ'.
Ὁρισμὸς ὀφείλει ἀντιστρέφειν σὺν τῷ ὁριστῷ. . . . . ΡΝΕ'.
Ἐν τῷ Ὁρισμῷ ὀφείλουσιν ἐπαριθμεῖσθαι προσδιδόμενα, ἤτοι ὀντοτικά. . . ΡΝΘ.
Ὁρισμὸς ὀφείλει εἶναι σαφής. . . . . ΡΞ'.

τίτο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τίποτε συμβάλλει πρὸς τὴν τοῦ ὁρισμοῦ σαφήνειαν; . . . . . ΡΞΗ'.
Ὁρισμὸς διὰ τῶν συνωνύμων οὐκ ἰσχύει. . . . . ΡΞΔ'.
Ὁρισμὸς οὐκ ὀφείλει ἔχειν ὅρους πλανωμένους καὶ ἀορίστους. . . . . ΡΞΘ'.
Ὁρισμὸς ἐκκλινέτω τοὺς ἀποφατικοὺς ὅρους. . . . . ΡΟΑ'.
Ὁρισμὸς περιεχέτω γένος καὶ εἰδικὴν διαφοράν. . . . . . . ΡΟΒ'.
Ὁρισμὸς διενήνοχε τῆς διαγραφῆς. . . . . ΡΟΘ'.
Ὁρισμὸς ὀνοματώδης τί; . . . . ΡΟΔ'.
Ὁρισμὸς ὀνοματώδης τί κατὰ τοὺς παλαιούς; . . . . . . αὐτόθι.
Ὁρισμὸς ὀνοματώδης ἐστὶν ἀπὸ βουλῆς. . . . . ΡΟϚ'.
Ὁρισμῷ ὀνοματώδει οὐ δεῖ ἀεὶ πάντα ἐπαριθμεῖσθαι τὰ τῷ ὁριστῷ προσδιδόμενα. ΡΟΖ'.
Ὁρισμὸς πραγματιώδης ἤτοι γενετικὸς τί; . . . . ΡΟΒ'.
Ὁρισμοῦ γενετικοῦ τῇ διαμορφώσει τί ζητεῖται; . . . . . . αὐτόθι.
Ὁρισμὸς γενετικὸς πολλῶν πραγμάτων διατί οὐκ ἔστι; . . . . . ΡΟΗ'.
Ὁρισμὸς ὅπως ἐκ τῶν ὑστέρων διὰ τῆς συμβολῆς μερικῶν συμβαμάτων διαμορφοῖτο; ΤΟϚ'.
Ὁρισμοὶ εἰσὶν ἀρχαὶ βέβαιοι τοῦ δεικνύειν. . . . . ΤΠΘ'.
Ὁριστὸν τί; . . . . ΡΜΖ'.
Ὁδὸς πρὸς τὴν βεβαιότητα. . . . . ΤΝ'.
Ὁ τῇ πείρᾳ χρώμενος ὀφείλει καταλέγειν τί. . . . . ΤΝΔ'.
Ὀντολογία τί; . . . . ΜΕ'.
Ὀρυκτολογία τί; . . . . αὐτόθι.
Ὁμοιότητες τῶν ἀτόμων τί ἀποτελοῦσι; . . . . ΡΕ'.
Ὁμοιότητες τῶν εἰδῶν τί ἀποτελοῦσι; . . . . ΡΖ'.
Ὅροι ἐν τῷ ὁρισμῷ λαμβανόμενοι εἰσὶν ὁριστέοι; . . . . . . ΡΞ'.
Ὅροι τίνες ἐν τῷ ὁρισμῷ προσληπτέοι; . . . . ΡΞΒ'.
Ὅροι τίνες φευκτέοι; . . . . ΡΞΘ'.
Ὅροι πόσοι ὀφείλουσιν εἶναι ἐν τῷ συλλογισμῷ; . . . . . . ΣΜΕ'.
Ὅρος τί; . . . . ΡΚΓ'.
Ὅρος ἀπολελυμένος τί; . . . . ΡΜϚ'.
Ὅρος ἀφῃρημένος τί; . . . . αὐτόθι.
Ὅρος ὁμώνυμος τί; . . . . ΡΛϚ'.
Ὅρος ἀνάλογος τί; . . . . αὐτόθι.
Ὅρος κατηγορηματικὸς τί; . . . . ΡΜϚ'.

Ὅρος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ὅρος κοινὸς τί; . . . . ΟΖ'.
Ὅρος συγκεκριμένος τί; . . . . ΡΜΕ'.
Ὅρος συμπεπλεγμένος τί; . . . . ΡΜϚ'.
Ὅρος συγκριτικὸς τί; . . . . αὐτόθι.
Ὅρος οἰκεῖος τί; . . . . ΡΜΒ'.
Ὅρος ὡρισμένος τί; . . . . ΡΜϚ'.
Ὅρος καταχρηστικὸς τί; . . . . ΡΛΘ'.
Ὅρος κενὸς τί; . . . . ΡΚΗ'.
Ὅρος μὴ συμπεπλεγμένος τί. . . . . ΡΜϚ'.
Ὅρος μείζων τί; . . . . ΤΜϚ'.
Ὅρος μέσος τί; . . . . αὐτόθι.
Ὅρος ἐλάσσων τί; . . . . αὐτόθι.
Ὅρος μικτὸς τί; . . . . ΡΜϚ'.
Ὅρος κύριος τί; . . . . ΡΛΗ'.
Ὅρος συγκατηγορηματικὸς τί; . . . . ΡΜϚ'.
Ὅρος καθόλου τί; . . . . ΡΛϚ'.

Π.

Πάθη, τούτοις οὐ διοχλητέος ἐστὶν ὁ ὀφείλων ἐλέγχεσθαι. . . . ΥΝΔ'.
τούτων εἶναι κενοὶ ὀφείλουσιν οἱ διαλεχθησόμενοι. . . . . . ΦΚΔ'.
Πρὸς τὸ πάθος τοῦ συγγραφέως ἐνατενιστέον ἐν τῷ ἑρμηνεύειν. . . . ΧΚϚ'.
Πόρισμα τί; . . . . ΣΚϚ'.
Πιστεύειν τί; . . . . ΧΙΑ'.
Διατί πολλὰ πιστεύειν ὀφείλομεν; . . . . ΧΙ'.
Πεῖρα τί; . . . . ΤΝ'.
Πείρας ἀντικείμενον τί; . . . . ΤΝΒ'.
Πεῖρα ποσαπλῆ; . . . . ΤΝϚ'.
Διὰ τῆς πείρας διαμορφοῦνται ἔννοιαι καθόλου. . . . . . ΤΟϚ'.

Πεῖρα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Πόσαι εἰσὶν ἀρχαὶ τοῦ δεικνύειν. . . . . ΤΠΘʹ.
Πίστις τί; . . . . ΤΙΑʹ.
Πίστεως γένεσις. . . . . αὐτόθι.
Πίστεως προφυλακαί. . . . . ΤΙΔʹ.
Πίστεως τίς ἄξιος; . . . . ΤΙΕʹ.
Πολεμεῖν τὸν ἕτερον πότε λεγόμεθα; . . . . . ΦΚʹ.
Πλατύτερος πότε ὁ ὁρισμὸς τοῦ οἰκείου ὁριστοῦ; . . . . ΡΝΒʹ.
Πᾶς, ἐστὶ σημεῖον τῆς καθολικότητος. . . . . . ΣΙʹ.
Παράλληλοι τόποι εἰσὶ παραβλητέοι τῷ ἑρμηνευτῇ. . . . . ΤΚϚʹ.
Πειθὼ τί; . . . . ΤΙΖʹ.
Πνευματικὴ τί; . . . . ΜΕʹ.
Πολεμικὰ συγγράμματα τί; . . . . ΦΙΗʹ.
Πολιτικὴ τί; . . . . ΜϚʹ.
Πρόκριμα τί; . . . . ΤΛΓʹ.
Πρόκριμα πόθεν γεννᾶται; . . . . ΤΛΔʹ.
Πρόκριμα ὅπως διαφύγοιτο; . . . . ΤΛΖʹ.
Πρόκριμα ἀξιοπιστίας τί; . . . . ΤΛϚʹ.
Πρόκριμα τοῦ ἄγαν θράσους τί ἐστι; . . . . . . αὐτόθι.
Προκείμεναι τοῦ συλλογισμοῦ τί; . . . . ΣΝΑʹ.
Προκείμεναι τῶν συλλογισμῶν ἆρα διακριτέαι ἐκ τοῦ συμπεράσματος τοῦ ἐξ αὐτῶν κατὰ κανόνας ῥέοντος; . . . . ΤΚΕʹ.
Προστάτης τῆς διαλέξεως τίς; . . . . ΦΚʹ.
Πιθανὸν τί; . . . . ΤΕʹ.
Πιθανότης τί; . . . . αὐτόθι.
Πιθανότης τί τῷ Ἀριστοτέλει; . . . . αὐτόθι.
Πιθανότης τί τῷ Ῥουδιγέρῳ; . . . . αὐτόθι.
Πιθανότητος βαθμός. . . . . ΤϚʹ.
Πιθανότης τῇ δυνατότητι οὐ δεῖ συγχέεσθαι. . . . . . αὐτόθι.
Πιθανότης Ἑρμηνευτικὴ τί; . . . . ΤΚΕʹ.
Πιθανότητος Ἑρμηνευτικῆς Κανόνες. . . . . ΤΚϚʹ.
Πιθανότης Ἱστορικὴ τί; . . . . ΤΙʹ.
Πιθανότητος Ἱστορικῆς Κανόνες. . . . . ΤΚʹ.

Ε.Υ. Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Πιθανότης Φυσικὴ τί; . . . . ΤΚΖ.

Πιθανότητος Φυσικῆς Κανόνες. . . . . ΤΚΗ.

Πιθανότης πολιτικὴ τί; . . . . ΤΚΘ.

Πιθανότης πρακτικὴ τί; . . . . ΤΛ'.

Πρόβλημα τί; . . . . ΣΚΕ'.

Πρόβλημα ὅπως διερμηνοῖτο; . . . . ΤΜΖ.

Πρόβλημα ὅπως λύοιτο; . . . . αὐτόθι.

Πρότασις τί; . . . . ΣΠΖ.

Προτάσεως ἀνάλυσις τί; . . . . ΣΙϛ'.

Προτάσεως μέρη πόσα; . . . . ΡΙ'.

Προτάσεως διαθέσεις. . . . . ΣΚΘ.

Πρότασις πότε ἀληθής; . . . . ΤΙΗ'.

Πρότασις καταφατικὴ τί; . . . . ΣΗ'.

Πρότασις κατηγορικὴ τί καὶ ποσαπλῆ; . . . . ΡΤϛ'.

Πρότασις σύνθετος τί; . . . . ΡΤΖ.

Προτάσεως συνθέτου εἴδη. . . . . αὐτόθι.

Πρότασις ὑποθετικὴ τί; . . . . ΡΤΗ'.

Πρότασις ἀντιστρεφομένη τί; . . . . ΣΛΕ'.

Πρότασις ἀντιστρέφουσα τί; . . . . αὐτόθι.

Πρότασις συνδυαστικὴ τί; . . . . Σ'.

Πρότασις διωρισμένη τί; . . . . ΣΙΑ'.

Πρότασις διαζευκτικὴ τί; . . . . ΡΤΘ.

Πρότασις ἐξαιρετικὴ τί; . . . . ΣΔ'.

Πρότασις ἀποκλειστικὴ τί; . . . . ΣΓ'.

Πρότασις ἀποκλειστικὴ ἀποκλειομένου τοῦ ὑποκειμένου. . . . . . αὐτόθι.

Πρότασις παραστατικὴ τί; . . . . ΣΚΑ'.

Πρότασις σαφηνέως διομένη τί; . . . . ΣΒ'.

Πρότασις ταυτολογοῦσα τί; . . . . ΣΚΒ'.

Πρότασις ἀδιόριστος τί; . . . . ΣΙΑ'.

Πρότασις ἀδιόριστος ὅπως ἰσοδυναμοίη τῇ καθόλου; . . . . . . ΣΙΓ'.

Πρότασις ἀναπόδεικτος τί; . . . . ΣΚΑ'.

Πρότασις ἀόριστος τί; . . . . ΣΗ'.

Πρό-

Πρότασις μείζων τί; . . . . ΣΜΘ'.

Πρότασις ἐλάσσων τί; . . . . ΣΝ'.

Πρότασις ἀρνητικὴ τί; . . . . ΣΗ'.

Προτάσεως ἀρνητικῆς Κριτήριον. . . . . αὐτόθι.

Πρότασις μερικὴ τί; . . . . ΣΘ'.

Πρότασις πρακτικὴ τί; . . . . ΣΚ'.

Πρότασις ἀναδιπλωτικὴ τί; . . . . ΣΒ'.

Πρότασις καθ' ἕκαστα τί; . . . . ΣΙΖ'.

Πρότασις ὑπαλληλῆσα τί; . . . . ΣΛΔ'.

Πρότασις ὑπαλληλατὴ τί; . . . . αὐτόθι.

Πρότασις θεωρητικὴ τί; . . . . ΣΚ'.

Πρότασις καθόλυ τί; . . . . ΣΘ'.

Προτάσεις ὁπόσας ζητεῖ ὁ Συλλογισμός; . . . . ΣΜΖ'.

Προτάσεις ἀντιφατικαί. . . . . ΣΛΒ'.

Προτάσεις ἐναντίαι. . . . . ΣΛΑ'.

Προτάσεις κρυπτικαί. . . . . ΡΥΔ'.

Προτάσεις τροπικαὶ τί; . . . . ΣΑ'.

Ποσότης τῶν προτάσεων κατὰ ταύτην ποσαπλῆ ἡ πρότασις; . . . . ΡΥΒ'.

Ποιότης τῶν προτάσεων κατὰ ταύτην ποσαπλῆ ἡ πρότασις; . . . . αὐτόθι.

Παρέκτασις τί; . . . . ΞΒ'.

Προφυλακαὶ περὶ τὰς φωνάς. . . . . ΡΚΗ'.

Ρ.

Ῥήματα τί; . . . . ΡΚΙ'.

Σ.

Συμβεβηκότα τί ἐστιν; . . . . ΡΝΗ'.

Συμβεβηκότα οὐκ ὀφείλουσιν εἰσέρχεσθαι τὸν ὁρισμόν. . . . . αὐτόθι.

Συγκρίσεως τὸ τρίτον τί; . . . . Σς'.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Συγκεκριμένος ὅρος τί; . . . . ΡΜΕ΄.
Συγκεκριμένον μεῖζον τί; . . . . ΣϚ΄.
Συγκεκριμένον ἔλασσον τί; . . . . αὐτόθι.
Συμπέρασμα τί; . . . . ΣΝΒ΄.
Ἐν τούτῳ ἐκ ὀφείλει πλεῖον ἢ ἔλαττον εἶναι ἐν ταῖς προκειμέναις. . . ΣΞϚ΄.
Ὀφείλει ἕπεσθαι τῷ χείρονι μέρει. . . . . ΣΞΗ΄.
Συμπέρασμα πότε ἀληθές; . . . . ΤΚΓ΄.
Συνεπιφορὰ ἢ πόρισμα ὅπως διερμηνεύοιτο; . . . . . . ΣΚϚ΄. καὶ ΥΜΕ΄.
Συνέπεια ἐν τῷ ὑποθετικῷ συλλογισμῷ τί; . . . . ΣΤΓ΄.
Συνέπεια ἄμεσος τί; . . . . ΤΙΒ΄.
Συνέπεια ἄμεσος κατὰ τίνας κανόνας διαμορφοῖτο; . . . . . ΤΙΓ΄.
Συνέπειαι ὀφείλουσι διαμορφοῦσθαι; . . . . ΦΗ΄.
Προφυλακαὶ τίνες περὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἀμέσων Συνεπειῶν παρατηρεῖσθαι
ὀφείλουσιν; . . . . αὐτόθι.
φυσικαὶ ἄμεσοι συνέπειαι. . . . . αὐτόθι.
Συνέπειαν ποιοῦντες, ἤτοι κατασκευασταὶ συνεπειῶν. . . . . . . ΦΘ΄.
Ἀνοήτως ποιοῦσιν ἐν τῷ ἀνασκευάζειν οἱ τέκτονες τῶν συνεπειῶν. . . ΦΙ΄.
Σύνδεσμος τί; . . . . ΡΛΗ΄.
Σύνδεσμος ποσαπλοῦς; . . . . αὐτόθι.
Σχῆμα συλλογισμῶν τί; . . . . ΣΝΓ΄.
Σχῆμα ά. τί; . . . . ΣΝΖ΄.
Σχήματος ά. Κανόνες. . . . . ΣΞΘ΄.
Σχῆμα ά. ἐστὶ τελειότατον. . . . . ΣΠΔ΄.
Σχῆμα τέταρτον τί; . . . . ΣΞ΄.
Σχῆμα δεύτερον. . . . . ΣΝΗ΄.
Σχήματος δευτέρου Κανόνες. . . . . ΣΟΒ΄.
Σχῆμα τρίτον τί; . . . . ΣΝΕ΄.
Σχήματος γ΄. Κανόνες. . . . . ΣΟΖ΄.
Σχήματα συλλογισμῶν. . . . . ΣΝΔ΄.
Σχήματα συλλογισμῶν τέσσαρα μόνα ἐστὶ δυνατά. . . . . . ΣΝϚ΄.
Σχῆμα αὐτῶν. . . . . ΣΝΕ΄.
Συνιέναι τὸν νοῦν τοῦ ἑτέρου τί; . . . . ΡΚΕ.

Σκ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. Δ τ. Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Σαφήνεια, ταύτης ἐν πρώτοις λόγον ποιητέον ἐν τῷ φιλοσοφικῷ στύλῳ. . ΛϚ'.
Σαφὴς βίβλος τίς; . . . . ΤΞΖ'.
Συγγράμματα ποσαπλᾶ; . . . . ΤΝΒ'.
Συγγράμματα ἀπολογητικὰ τί; . . . . ΤΞΑ'.
Συγγράμματα ἐριστικὰ τί; . . . . αὐτόθι.
Συγγράμματα πολεμικὰ τί; . . . . αὐτόθι.
Σημεῖον τί; . . . . ΡΚΓ'.
Σημεῖα μερικότητος. . . . . ΣΙΔ'.
Σημεῖα καθολικότητος. . . . . ΣΚ'.
Σημασία τῶν ὅρων ἡ ἀναληφθεῖσα, πότε διαφυλάττοιτο; . . . ΡΜΕ'.
Στερεότης τί; . . . . ΤΠΓ'.
Στερεότης βίβλου δογματικῆς. . . . . ΤΟΑ'.
Σχόλιον τί; . . . . ΣΚΖ'.
Στερεότητι ὀφείλει καθωραΐζεσθαι ὁ διδάσκων. . . . . . . ΤΠΔ'.
Σόφισμα τί; . . . . ΤΝΗ'.
Σωκράτης τί; . . . . ΤΕ'.
Σωκράτου Κανόνες. . . . . ΤΗ'.
Σωκράτης τίνι λόγῳ ἀνάγοιτο; . . . . ΤΖ'.
Στάσις ἀμφισβητήσεως πότε τὶς αὐτὴν διαμορφοῦν λέγοιτο; . . ΦΒ'.
Στύλος φιλοσοφικὸς τί; . . . . ΛΗ'.
Στύλου φιλοσοφικοῦ νόμοι. . . . . ΛΘ'.
Συλλογισμὸς τί; . . . . ΣΜΒ'.
Συλλογισμὸς ὅπως διενήνοχε τοῦ διανοήματος; . . . . . ΣΜΓ'.
Συλλογισμὸς πόσους ἀπαιτεῖ ὅρους; . . . . ΣΜΕ'.
Συλλογισμὸς πόσας ἀπαιτεῖ προτάσεις; . . . . ΣΜΖ'.
Συλλογισμοῦ κανόνες. . . . . ΣΞΑ'.
Συλλογισμὸς σύνθετος τί; . . . . ΣΠΘ'.
Συλλογισμὸς σύνθετος ποσαπλοῦς; . . . . ΣϞ'.
Συλλογισμὸς ὑποθετικὸς τί; . . . . ΣϞΑ'.
Συλλογισμοῦ ὑποθετικοῦ πόσοι οἱ τρόποι; . . . . ΣϞΔ'.
Συλλογισμοῦ ὑποθετικοῦ τρόποι νόθοι; . . . . ΣϞΕ'.
Συλλογισμὸς συνεσταλμένος; . . . . ΣΠΗ'.

Συλλο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Συλλογισμὸς συνδυαςικός. . . . . ΤΑ'.
Συλλογισμὸς κερατώδης τί; . . . . ΤΒ'.
Συλλογισμὸς κροκοδείλιος τί; . . . . αὐτόθι.
Συλλογισμὸς κρυπτικὸς τί; . . . . ΣΠϛ'.
Συλλογισμὸς διαζευκτικὸς τί; . . . . ΣΥΘ'.
Συλλογισμὸς ἐνθυμηματικὸς τί; . . . . ΣΠΖ'.
Συλλογισμῶ χρῆσις ἄπρακτος ἐν τῷ δεικνύειν. . . . . ΤΥϛ'.
Συνώνυμα καὶ συνωνυμία τί; . . . . ΡΛΖ.
Σύςημα τί; . . . . ΥΟΔ.

Τ.

Τρόπος τῦ ἑρμηνεύειν τί ζητεῖ; . . . . ΤΚϛ'.
Τέχνη τῦ πειρᾶσθαι. . . . . ΤΝΖ.
Τέχνη τῦ εὑρίσκειν. . . . . ΣΞΔ'.
Τρόπος ἀναλυτικὸς τί; . . . . ΤΥΕ'.
Τρόπος συνθετικὸς τί; . . . . αὐτόθι.
Ταὐτὰ ποῖα λέγονται; . . . . ΡΝϛ'.
Τέλος ἱςορίας πολιτικῆς τί; . . . . ΤΞ'.
Τέλος ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας ποῖον; . . . . αὐτόθι.
Τέλος ἱςορίας ἐπιςημονικῆς ποῖον; . . . . αὐτόθι.
Τέλος ἱςορίας φυσικῆς ποῖον; . . . . αὐτόθι.
Τρόποι τῶν συλλογισμῶν τί; . . . . ΣΠ'.
Τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷ ά. χήματι. . . . . ΣΠΑ'.
Τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷ β'. χήματι. . . . . αὐτόθι.
Τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷ γ'. χήματι. . . . . αὐτόθι.
Τάξις, πότε ἡ βίβλος τάξει συγγεγραμμένη εἶναι λέγεται; . . . . αὐτόθι.
Τάξις φιλοσοφικὴ τί; . . . . ΛΒ'.
Τάξεως φιλοσοφικῆς Κανόνες. . . . . ΛΓ'.
Τάξις τῆς χολῆς τί; . . . . ΤΞΘ'.
Τάξις τῆς φύσεως τί; . . . . ΛΖ. καὶ ΤΞΘ.

Τέλος.

Τεχνολογία τί; . . . . ΜΕ΄.
Τετραχοτομία; . . . . ΡΠΑ΄.
Τριχοτομία τί; . . . . αὐτόθι.

Υ.

Ὕψη, πρὸς ταύτην ἀφορᾶν ὀφείλει ὁ ἑρμηνεύς. . . . . . . ΣΜΑ΄.
Ἐκ τῆς ὕψης ἡ ἀεὶ διαμορφωτέα συνίσταται ἐκ ῥημάτων. . . . . . ΦΗ΄.
Ὑδρολογία τί; . . . . ΜΒ΄.
Ὑπόθεσις τί; . . . . ΤΕ΄.
Ὑπόθεσις ἀποφάνσεως τί; . . . . ΡΥΗ΄.
Ὑπαλληλία τί; . . . . ΣΛΔ΄.
Ὑποδιαιρεῖν τί; . . . . ΡΠΒ΄.
Ὑπαρχόμενον; . . . . ΡΥΑ΄.

Φ.

Φῶς τοῦ νοὸς ἐν τίνι συνίσταται; . . . . Ις
Φῶς τοῦ νοὸς ὅπως ἐπιτυγχάνοιτο; . . . . αὐτόθι.
Φαινομένων ἡ συμφωνία μετὰ τῆς ὑποθέσεως τί συνίστησι; . . . ΤΕ΄.
Φιλοσοφία; . . . . Κ΄.
Φιλοσοφίας φωνὴ ποσαχῶς ἀναλαμβάνοιτο; . . . . αὐτόθι.
Φιλοσοφία συσχηματικῶς, καὶ κατὰ τὸ ἀντικείμενον θεωρουμένη. . . . . ΚΑ΄.
Φιλοσοφία κατὰ τὸ ὑποκείμενον καὶ καθ᾿ ἕξιν θεωρουμένη τί; . . . . ΚΒ΄.
Φιλοσοφία τί κατὰ τὸν Βόλφιον; . . . . ΚΖ΄.
Φιλοσοφίας μέρη. . . . . ΜΕ΄.
Φιλοσοφία ὅπως διενήνοχε τῆς φιλοσοφικῆς γνώσεως; . . . . . ΚΔ΄.
Φιλοσοφία ποσαπλῆ; . . . . ΜΒ΄.
Φιλόσοφος τίς; . . . . ΚΒ΄.
Φιλοσόφου τὰ ἀπαιτούμενα. . . . . Κς΄.
Φιλοσοφεῖν τί; . . . . ΙΕ΄.

Φυ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Φυσικὴ τί; . . . . ΜΕ'.
Φθόνος, ὅπως ὑπ' αὐτοῦ ἐπιχείρημα λαμβάνοιτο; . . . . . ΦΙΔ'.
Φυσιολογία τί; . . . . ΜΕ'.
Φυτολογία τί; . . . . αὐτόθι.
Φωναὶ τί; . . . . ΡΚΓ'.

Χ.

Χείρον τῶν προτάσεων μέρος ποῖον; . . . . . . ΣΞΖ'.
Χρῆσις τοῦ λέγειν τί; . . . . ΡΜΓ'.
Χρῆσις τοῦ λέγειν πότε διαφυλάττοιτο; . . . . . . ΡΜΔ'.
Χρῆσις πολιτικὴ τί; . . . . αὐτόθι.
Χρῆσις τεχνικὴ τί; . . . . αὐτόθι.

Ψ.

Ψεῦδος τί; . . . . ΤΚΖ'.
Ψεύδους κριτήριον. . . . . ΤΚΗ'.
Ψευδὲς τί; . . . . ΤΚΖ'.
Ψευδὲς βεβαίως τί; . . . . ΤΛ'.
Ψυχολογία τί; . . . . ΜΒ'.
Ψυχολογία ἐμπειρική. . . . . αὐτόθι.
Ψυχολογία λογική. . . . . αὐτόθι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006